

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

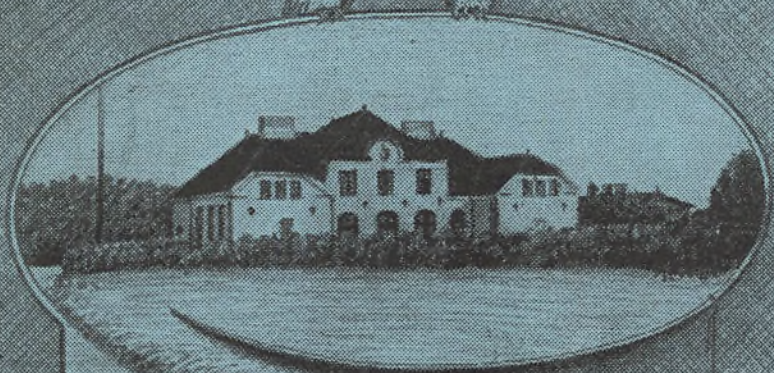
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

MISSUMSKE

ADREAGER

NISSUMSKE ÅRBØGER

UDGIVET AF
NØRRE NISSUM SEMINARIUMS
ELEVFORENING

UNDER REDAKTION AF
ALEX. KOCH (28)

1950

M. CHRISTENSENS BOGTRYKKERI
STRUER 1951

INDHOLD

1. Springet. Af seminarielærer <i>H. Nissen</i> , nu Em- drupborg	3
2. Hilsen til Norge. Af seminarielærer <i>H. J. Han- sen</i>	6
3. Oslo — Nr. Nissum. Af <i>Anna Dagestad</i>	9
4. En frankrigstur. Af seminarieelev <i>Alfred Mark Jensen</i>	10
5. Lejrskolen på Velling Østergaard 1932—1949 — et tilbageblik. Af seminarielærer <i>H. J. Hansen</i>	15
6. Året der svandt. Af forstander <i>P. C. Gjelstrup</i>	17
7. 25 års jubilarene	23
8. Dimittenderne 1950	28
9. Af årets dagbog	31

Trods de stigende priser, der stadig mere og mere belaster elevforeningens økonomi, søger vi at opretholde årbogen, da vi tror, den for mange er et kært bindeled til vor gamle skole — men det kniber. Derfor beder vi medlemmerne på enhver måde støtte foreningen både ved at agitere for tilgang af nye medlemmer og for bevarelse af gamle, selv om man også — og vel ikke mindst — i lærerhjem nu og da føler trang til at beskære budgettet. Red.

SPRINGET

»Hvordan befunder De Dem i Deres nye stilling?« — Sådant lyder spørgsmålet til mig, når jeg møder gamle nissumitter på Statens lærerhøjskole, som har til huse i samme »borg« som »Statsseminariet på Emdrupborg«, hvor jeg nu har mit daglige virke.

Det er vel samme spørgsmål, som er underforstået, når redaktøren af årbogen har bedt mig om et bidrag.

»Springet« var stort — — springet fra det skønne land med de høje bakker og vide udsigter til storbyen — fra det lille seminarium med en enkelt klasse på hvert trin til det store med 3 II-klasser, 4 I-klasser (seminariet havde kun bestået ca. 1 år, da jeg tiltrådte) — fra en elevkreds, der væsentligt var udgået fra landbokredse til klasser, som for de 3 II-klassers og 2 I-klassers vedkommende er rene studenterklasser, mens eleverne fra de 2 andre I-klasser og forberedelsesklassen næsten udelukkende er københavnerungdom — fra en kollegakreds, som samtidig er vennekreds, til en kollegakreds, man kun ser på skolen — fra et seminarium med et kristeligt enhedspræg til et statsseminarium, hvor alle tænkelige meninger og anskuelser er repræsenteret.

Jo — springet var stort — — og dog virkede det knapt så stort, som jeg havde troet.

Vi var kommet til at holde af den vestjyske natur, som vel ikke er smukkere noget steds end ved Limfjorden — — vi havde vænnet os til den lette adgang til den frie natur; derfor kunne vi ikke tænke os at bo midt inde i stenørkenen, men fik et hus i Brønshøj — i nærheden af Utterslev

Mose, som efter mit skøn er Københavns smukkeste naturpark; herigennem går min daglige cykletur til seminariet.

Det kan godt virke lidt overvældende med den store bygning og de mange mennesker på Emdrupborg; men er døren til sangsalen først lukket, og man er alene med sin klasse, kan forholdet her blive lige så personligt mellem elever og lærer som i Nr. Nissum. — Lidt spredende er det, at jeg ikke kan overkomme instrumentalundervisningen; jeg har selv hele sangundervisningen og lidt af det instrumentale; resten er overladt til 6 assistenter.

I frikvartererne styrter lærerne ikke ind på lærerværelset — — nej — man er sammen med eleverne, »de studerende«, som de kaldes her — i faglokalet eller i aulaen — — og her føres mange samtaler, som kan udvikle sig til diskussioner om faglige, menneskelige, politiske eller andre problemer.

»De studerendes råd« er en stærk institution, som — uden fortrydelse — blander næsen i mange ting — — — de studerende indstiller til statsunderstøttelse, mens lærerrådet naturligvis har den sidste afgørelse; men under forhold, som de er her, ved kammeraterne mere om hinanden, end der kan læses ud af et ansøgningsskema.

Jeg er glad for at arbejde med de unge herovre — — især studenterne — — de er skoletrænede — noget ældre og dermed mere modne end de andre.

En lille kreds af de studerende samles en gang hver 14. dag til bibelkreds; vi har haft den glæde, at have kredsen i vort hjem. Det var en »økumenisk« forsamling. — Indlederen var tidehvervsmand; ellers var der en baptist, en fra luthersk mission og så nogle K'er og M'er. At de unge var udgået fra så forskellige kredse gjorde, at samtalen ikke blev ensidig; problemerne blev belyst fra de omtalte forskellige sider. For os var det en oplevelse at møde »et lille stykke Nissum« herovre — et stykke, som måske er større, end man først tror.

Foruden forstanderen er vi til nu kun 4 faste seminarielærere; resten (ca. 30) er timelærere; nogle af dem har dog udelukkende timer på seminariet og regner med om kortere tid at blive faste seminarielærere.

Som nævnt ser vi ikke meget til hinanden uden for skoletiden; man vælger sine venner og omgangskreds ud fra fælles interesser og livssyn.

Som led i forsøgsordningen har vi en særlig eksamensform. I næsten alle fagene får eksaminanderne 24 timers forberedelse til eksamen. Man skal holde et foredrag om et opgivet

emne — — eller eksaminator og censor bliver enige om at få et enkelt punkt af foredraget uddybet (skriftlig disposition er afleveret inden foredragets begyndelse).

Til sidst retter eksaminator nogle spørgsmål til eksaminanden for at undersøge, om der er bund i tingene, forståelse for og overblik over faget. Selvfølgelig bliver de studerende trænet i at holde foredrag, sådan at eksamensdagen bliver som en »almindelig skoledag«. På grund af denne ordning er der ikke noget, der hedder læseferie eller repetition.

Jeg har ikke overværet en eksamen efter ovenstående principper; men der er almindelig tilfredshed med den både blandt de studerende og lærerne. Det er min opgave at finde en lignende eksamensform for mit fags vedkommende. Jeg tænker på en sammensmeltning af det praktiske og teoretiske, så man f. eks. ikke blot fortæller om en komponist, men synger og spiller hans sange og salmer.

Til slut vil jeg gerne berøre et spørgsmål, som måske kan komme til en eller anden nissumit: Ligger Nr. Nissum seminarium ikke for langt borte fra andre kulturcentre?!

Hertil vil jeg gerne sige følgende:

Storbyen spreder! Der er en enhed over Nr. Nissum seminarium, som ikke kan være på et seminarium i en storby; der er et kammeratliv på Nr. Nissum sem., hvis lige sikkert ikke findes på noget andet seminarium. Den store afstand formindskes med foredrag, oplæsning og koncerter af fremragende kunstnere — jo — livet leves stærkt og rigt på Nr. Nissum seminarium.

De 16 års virke ved Nr. Nissum seminarium har givet os så store livsværdier, at både min kone og jeg føler os som nissumitter og vil vedblive dermed.

Brønshøj, den 30. marts 1951.

Helge Nissen.

HILSEN TIL NORGE

TALE PÅ OSLO OFFENTLIGE LÆRERSKOLE 20. SEPTEMBER 1950

Af seminarielærer H. J. Hansen

Vi, der er kommet hid fra Vestjylland, siger Oslo lærerskole og ganske særlig hr. rektor Slyngstad vor hjerteligste tak for, at denne udveksling kunne komme i stand, så vi kunne mødes med en liden flok norske lærerlærlinge hjemme i Danmark i forrige uge og nu for nogle dage mødes med dem og deres kammerater og lærere her, hvor de får deres uddannelse. Også forstander Gjelstrup og hele lærerkollegiet derhjemme skulle jeg hilse fra og sige tak.

Når man har stået en lille menneskealder i en lærerskoles tjeneste, er det vel ikke underligt, om man en gang imellem bliver lidt betænkelig ved alt det nye, som trænger frem og tager tid fra hverdagens stille bogprægede arbejde. Vi lærere på lærerskolen står jo nu engang med et stort ansvar for uddannelsens lødighed og eksamenskvaliteten. Hver gang vi hjemme i Nissum har taget noget nyt op som lejrskole, melleskandinavisk udveksling eller de to måneders vikartjeneste under den store lærermangel er det dog gået sådan, at vi alle i lærerkollegiet kunne sige tak, når vi fik det gennemprøvet og formet efter vore forhold, for det modner vore unge og giver dem en rigere læretid. Der bliver lidt kortere tid til det rent bogprægede arbejde, som ikke må vanrøgtes; men derved tvinges både lærere og elever, når bare begge parter forstår sagens alvor og føler sig som medarbejdere, ind i et mere midtsamlet arbejde. Vi lærer at skelne mellem uvæsentligt og væsentligt og at tage det væsentlige ikke bare som lærestof, men som livsstof. Sagen ligger naturligvis vanskeligere her i Oslo end i Nissum: et dobbelt så stort seminarium og i en storby får let så mange indenlandske og udenlandske gæster, at det giver ret mærkbar uro — så meget mere er der grund til at sige tak for, at vi måtte komme.

I fjor høst var den klasse danske elever, som nu er her, seks dage på lejrskole hjemme i Danmark sammen med fire

af os lærere. Den udveksling, vi blandt andet takket være norske og danske elevers egen indsats nu står midt i, er for os danske 2. kapitel af vor lejrskoleuddannelse, og det er endnu mere spændende end 1. kapitel, fordi det fører os ud over Danmarks grænser og giver os så meget større horisont.

Mandag eftermiddag stævnedes vi sydfra ind mod Norges kyst. De allerfleste af os har ikke været i Norge før. Indsejlingen mod Larvik var en betagende oplevelse. Vi kender Vesterhavet i al dets vælde, når det brydes til skum over de vestjyske revler; men vi vidste ikke forud, hvor stolt et syn det er, når bølger piskes til skum højt op ad klipper langs en skærgårdskyst. Vi åndelig talt erobrede et fremmed land, kom til et nyt folk — og så var det dog et hjemligt land og et gammelkendt folk. Der er over forholdet mellem norsk og dansk en fortrolighedens tone, som ikke findes mellem to folk noget andet sted i verden.

Vi kendte forud noget til norsk sind gennem mødet med de 19 unge norske kvinder og mænd, som var vore meget kære gæster i forrige uge. Men vi vidste meget mere om Norge. Vi har haft århundreders fællesskab i politik og i den kultur, som går langt dybere end politik. Vi danske var ingenlunde altid mod unionstidens norske brødre, som vi burde have været. Vi, som lever i den nationale selvbevidstheds og medbevidstheds tid, forstår nok bedre end vore forfædre, hvor meget der er at bede om tilgivelse for fra dansk side.

Men der var nu også meget smukt og rigt i fjeldlandets og slettelandets samliv. Og det bedste holdt, da det politiske fællesskab brast i 1814 — for så for øvrigt at komme igen på en ny måde i 1940. Aldrig har norsk og dansk kultur udvekslet så megen rigdom som i 18- og 19-hundredtallet. Vi er i alt fald i mit slægtled mange danske, som er stærkere litterært vakte gennem læsningen af norsk litteratur end gennem vor egen, og nogle, hvis åndelige liv har søgt næring i norsk opbyggelseslitteratur. Vi har kendt landet og folket længe og drømt om de tusind hjem i nord og om lierne og dalene og fjordene og skærene og jøklerne; vi savnede blot nærsynet, det, som nu gives os. Navne som Wergeland, Bjørnson, Ibsen og nu sidst Nordahl Grieg er dyre navne også for danske hjerter — med Grieg er der så det, at han ikke bare skrev betydelige bøger; men der stod i en for begge vore folk trang tid en mand bag ordene lige ind i døden. Grieg prædiker uden ord fra et fly, der faldt over Berlin, stærkere end i alle sine dejlige digte, ganske som Kaj Munk prædiker

uden ord stærkere fra en natøde midtjysk landevej end i alle sine dejlige, levende bøger.

Jeg gik i aftes i solnedgangens time ene ind gennem Vor Frelzers gravlund og videre de få skridt op på Gamle Akers kirkegård. Der var særlig fire grave, jeg skulle hen at dvæle ved, nu da jeg var kommen så nær: Wergelands, Bjørnsons, Ibsens og Hans Nielsen Hauges. Vi kalder kirkegårdene de dødes have; men de er også og meget mere de levendes have; dér hviler støvet af mænd og kvinder, hvis virke sætter levende spor blandt os i hundreder af år, og på den store opstandelses morgen skal det også kendes, at vore gravlunde er de levendes have.

Nu skal jeg slutte med at nævne tre symboler fra gravene derhenne i Vor Frelzers gravlund og på Gamle Akers kirkegård. På Bjørnsons grav er der et vældigt flag udhugget i granit. Et flag er både et kærlighedens og et troskabens symbol — det ved vi fra årene 1940—45, og det ved vi danske fra nordslesvigernes kamp gennem 56 lange år fra 1864—1920. Det levende flag kan være så silkeblødt, næsten så hjertesvarmt både i stof og farver; men flaget som symbol på troskab — ja, så får granitflaget sin ret.

På Ibsens høje obelisk er indridset en hammer — det er sandhedens hammer. Han er en af de store nordmænd fra nytiden, hvis ord blev hørt videst ud over verden.

På Hans Nielsen Hauges grav er der over en beskeden obelisk et lille kors. Men det symbol taler dog stærkere end både flaget og hammeren. På en af obeliskens sider står der: han levede i Herren, han døde i Herren, af Jesu nåde modtager han salighed. Hauge var ikke så vældig en ånd rent menneskelig talt som Ibsen; han blev kun hørt af troende og søgende sjæle i Norden og hos de nordiske udvandrede; men hans stille, enfoldige tone er dog nok den dybeste og inderligste tone, Norge i nytiden har nynet for verden.

Tak, at vi danske skolefolk måtte komme som gæster til det levende Norge af i dag og til Norge med hele dets rige skat af minder.

OSLO — NØRRE NISSUM

FRA AFSKEDSFESTEN 16. SEPTEMBER 1950

Jeg skal ikke tale, skal bare fortelle om reisen vår fra de norske fjelle og hit til Nissum sitt semenar, hvor snart en uke vi stanset har.

Det var ivår, vi fikk høre ryktet, at klassen vår — ja, den ville flykte fra lektiebøger og skolejag, ja, fly en solrik septemberdag.

Og dagen kom, og den kom beleiligt, for solen skinte, og alt var deiligt. Og Oslo ønsket oss som sin ven: »Ha lykke til! men kom snart igjen«

Fra Larvik var det, vi skulle lette; ja, det vil si over havet sette. For reisens mål intet annet var enn Nørre Nissum sitt semenar.

Det var et leven på Larviks brygge. Skaltro om alle var like trygge, da tolleren spurgte hver enkelt sagte, om noe ulovlig med de bragte.

Men mere strålende var ei solen enn vi elever fra lærerskolen — da vi på dekket sang vårt farvel til norske byer og norske fjell.

De lette bølger slo hvitt mot stavnene, og havet vugget oss mykt i favnen. Og solen skinte, og alt var skjönt, ja, hele livet var lysegrønt.

Men båten mere og mere vugget; og vinden håret vort sled og lugget. Ja, hele kroppen den vugget med, selv stakkar maven fikk ikke fred.

Vi satt og koset oss oppå dekket; men plutselig ble der nogen vekke, og da vi atter de stakkers fant, de hang på dekket sin relingskant.

Der er en stakkar, som går og stabber og mater flittig de sultne krabber. En anden klammer seg bare fast for hvert et dansende bølgekast.

Og nogle ligger på dekkets benker og ikke snakker og ikke tenker — de stakkar er ikke vel til mode, for hele verden den står på hode.

Men båten fremover stadig higer og se — derfremme av havet stiger en liten strime av noe blått. Vi stirrer bare — vi har forstått.

Vi har forstått, det er noe annet enn bare bølger derfrem på vannet. Det er et land — det er did, vi stevner, og navnet Danmark — selv seg nevner.

Se siste stråler av solen sendes — vi stirrer fremover — øjet blendes: for det der fremme er gyllent lyst — vi sagte glir mot den danske kyst.

I Frederikshavn må vi overnatte, og sønnen smaker — selv på en matte. Om mandagsmorgen vi vidre drar, nå er det Århus, til mål vi har.

Og der i Århus med smil oss henter en lille herre, som står og venter. Han star der trofast med flag i hand og möter os med den danske ånd.

Den lille herre er lektor Hansen, og han kan lede — han har balansen. Han ordner opp slik, at vi får se det skjønne Århus bag »byskov« tree.

Men dette er ikke reisens ende — fra Århus må vi nok nesen vende. Og målet vort har vi alle klar. Det er nok Nissum sitt semenar.

Og nå vet alle, hvad mer som hendte, vi kom her til, og vi varmen kjente. For på den måten vi blev tatt mot, vi varmet ble inn til hjerterot.

Nå har vi vært her fem hele dager, og ingen mere enn oss beklager, at tiden her den har gått så fort — ja, dagene, de har svævet bort.

Men et vi vet og kan si med glede, det er, at hvor vi har vært tilstede — så har vi opplevet — sett og lært, og fått de danske og Danmark kjært.

Ja, hele tiden, den har vært bare en idel fest her på semenaret. Og alt vi oplevet — alt vi så, skal kun som lysende minner stå.

Ja, vi vil minnes de danske sletter, de friske dager, de myke netter, men aller mest vil vi minnes dem, som ble våre brødre i dette hjem.

Ha takk for tiden på semenaret — jeg minnekranzen har vel bevaret.

Med hilsen!

Anna Dagestad

Elev på Oslo off. lærerskole

EN FRANKRIGSTUR

Af Alfred Mark Jensen (IV)

Mandag den 3. juli 1950 startede lærer Kochs ældre, men gode fordr fra Nr. Nissum Seminarium. Lørdag den 22. juli rullede den igen ind på seminariets område efter en tur gennem Nordtyskland, Holland, Belgien, Frankrig til Middelhavet og tilbage gennem Schweiz og Tyskland. Deltagere i turen var foruden lærer Koch sammes broder og tre seminarieelever. Jeg var en af de sidstnævnte og skal i det følgende forsøge at give et par glimt fra Nordfrankrig og Paris.

Vi rullede over den fransk-belgiske grænse torsdag den 6. juli kl. 19,00. For os var dette en stor begivenhed. Det var det ikke for de franske grænseembedsmænd. De ville hverken se passagerer eller vogn, kastede kun et ligegyldigt blik på vognens papirer og vinkede os ligegyldigt af sted. Vi kørte så ind i selveste Frankrig.

Snart kom vi til den første franske by. Det var Maubeuge. Indkørslen var meget ejendommelig. Først en lille port, så et sving i vejen mellem rester af gamle murværker, dernæst en lang, smal port med piller og så ud på en åben plads. Vi var i Maubeuge. Høje, grå, forsømte huse, der ligefrem skreg efter maling og vedligeholdelse. Skodder for alle vinduer. Skrammel, roderi og en næsten tilfældig placering af de forsømte huse. Det var hovedindtrykket af Maubeuge, og det var hovedindtrykket af de øvrige små franske byer, vi kørte igennem på vor vej mod Paris. Men til trods for dette, så var der over disse byer noget aldeles charmerende. Måske var det netop det rodede, det forsømte og det tilfældige præg, der gjorde det. Måske var det, fordi de var franske og fremmedartede. Jeg ved det ikke. Jeg kunne ikke tænke mig at gå ind i et eneste af disse huse og spise eller sove. Men se dem og køre igennem de små franske byer. Det var en oplevelse.

Franskmændene. De var herlige. De sad på trapper, kantsten, bænke og små fortovscaféer, snakkende, diskuterende og kiggende. De nød den stille, lune aften, og man kunne ligefrem se, at de forstod at nyde. Pyt med skrammel og roderi. Pyt med alt det ydre. Livet skal ikke være besværligt. Vi skal leve, og vi skal altid finde behag ved livet. Dette syntes at være mange af disse franskmænds mening — og på en måde kunne jeg lide dem for denne mening. Det var ikke det eneste, jeg kunne lide ved dem. Vi kunne ikke straks finde vejen fra Maubeuge. En mand i en lille citroën kørte uden opfordring op foran os, vinkede ad os og kørte foran os og viste vej. Han kørte med et par kilometer udenfor byen til et sted, hvor vejen delte sig, pegede på vejen mod Paris, vinkede

kede smilende farvel, vendte om og kørte tilbage til byen. Det var kun en lille ting, men det var en af den slags små ting, der gør, at man kommer til at synes om et helt folk. På grundlag af den enkelte, man møder, fælder man jo ofte en dom over et helt folk. Ofte en fejlagtig dom ganske vist. Den belgiske grænsegendarm var sur. Vi kørte ud af Belgien med den forvisning, at alle belgiere var sure, og det går vi nu rundt og fortæller i Danmark. Sandsynligvis er det løgn, men der var altså en belgier, der var sur, og ham mødte vi.

Tilbage til Frankrig. Vi mødte overalt en enestående hjælpsomhed og venlighed. Folk, vi spurgte om vej, opførte sig, som om det at vise os til rette var deres livs eneste mål og mening. De slog ud med arme og ben, løb hen ad vejen under en strøm af ord, pegede, kom tilbage og begyndte forfra igen. Der var et liv over deres bevægelser og en inderlighed og hjertelighed i deres optræden, som ganske betog os.

Det var i det hele taget et levende folk, det franske. Ved vores lejrplads i nærheden af den lille franske by Vervins gik jeg den næste morgen ned efter vand. Pludselig hørte jeg råb og skrig. Jeg kiggede ind i en gård. Fire koner var i det voldsomste skænderi. De gik rasende frem mod hinanden, medens ordene strømmede fra deres læber som maskin-geværkugler. De rystede de knyttede næver foran hinandens ansigter, og øjnene lynede af raseri. Det var en sand nydelse at se og høre. Jeg stod stille et øjeblik. Konerne bemærkede mig overhovedet ikke. Jeg måtte videre. — Da jeg kom tilbage med fyldte vanddunke, sad de rare koner ved siden af hinanden i fred og idyl og nød den dejlige morgensol. Jeg kunne have smidt vanddunkene af forundring — Gid dog mange flere ville rense luften som disse franske koner og så bagefter sidde fredeligt ved siden af hinanden og nyde solen. Det lille morgenoptrin gjorde mig helt glad og fornøjet. Der var trods alt håb om en bedre verden med fred og fordragelighed.

På vejen mod Paris kom vi til Rheims. Vi gjorde et lille ophold, der naturligtvis blev anvendt til et besøg i Rheims' imponerende domkirke. Den var virkelig imponerende i størrelse som i udsmykning. Mindede meget om Notre Dame kirken i Paris. Langsomt, meget langsomt, gik vi gennem kirken. Man går altid langsomt, når man er højtidelig, og det var vi i dette øjeblik. Aldrig havde vi gået i en sådan kirke. Aldrig havde vi som nu følt Guds storhed på baggrund af menneskets værk til ære for ham. Hvor må denne kirke i århundreder have grebet det lille menneske og gjort ham stille. Stille og tankefuld. — Medens vi gik i kirken begyndte orgelet pludselig at spille. Vi standsede helt. De dejlige toner, hele rummets svimlende storhed med dets altre, helgenfigurer, mægtige buer og vinduer, og det skønne, uvirkelige lys fra de pragtfulde mosaikruder, alt flød sammen til en jublende bekendelse af Guds storhed. — Med en egen trykthed og glæde forlod man Rheims' skønne domkirke.

Det nordfranske landskab var skønt og bakkerigt. Fra bakketoppene havde vi den dejligste udsigt over grønne marker med spredte frugttræer, der så ud som små stærkere grønne klatter, der tilfældigt var drysset ud over landskabet. Der sås i det allernordligste Frankrig næsten udelukkende græsmarker, da klippegrunden her ligger højt. Længere mod syd blev landskabet endnu skønnere. Kornmarker blev mere almindelige. Mange steder var høsten allerede begyndt. Bakkerne fik efterhånden præg af bjerge. Kilometer efter kilometer kørte vi opad, og kilometer efter kilometer kørte vi nedad. Overalt havde vi den skønneste udsigt over lave bjerge og dale med marker som grønne og gule felter. Gårdene var samlede i små landsbyer, der så noget så idylliske ud på af-

Sideskib i Rheims domkirke. Kirkens længde indvendig 139 m og buerne i midterskibet 38 m høje, d. v. s. højere end Rundetårn

stand. Vi var ganske betaget af dette landskabs storslæthed og ynde.

Vi kørte over og langs med Marne floden. Marne — krig. Ja, i dette skønne landskab gik tankerne uvilkårligt til det hæsligste af alt hæsligt: krig. Mange krigsmindesmærker, navnlig fra første verdenskrig og mange soldaterkirkegårde: franske, engelske, amerikanske og italienske. Gang på gang stod vi af ved en sådan kirkegård. Kors og atter kors. Kors i tusindvis. Små simple kors, rejst over mennesker, dræbt af mennesker, som de ikke kendte, og som ikke kendte dem. Disse små kors stod bogstavelig talt og skreg til os: Hvor er krigen dog frygtelig og meningsløs! — Hvad kunne vi svare uden dette: Det er så sandt, så sandt. Krigen er frygtelig. Krigen er meningsløs. Krigen er fuld af sorg, død og elendighed. Vi er angst for krigen. Vi skælver for krigen. Men — men alligevel forbereder vi en ny krig. Nummer to efter jeres krig. En usigelig forfærdelig krig vil det blive. Vi skal til at plante små kors igen, mange, mange flere. — I Rheims højtidelig, glad og tryk, nu sørgmodig, harmfuld og angst. Men solen begyndte at skinne, og vi kørte mod Paris. Glæden kom igen. Vi glemte. Det er der mange, der gør, og derfor får vi krig, en usigelig forfærdelig krig.

Paris — ja, den tog helt vejret fra os. Man skrev, og man sagde, at den var byernes by, og det skriver, og det siger vi også nu. Aldrig har vi været så fuldstændig betaget af en by. De rent ud sagt fantastiske bygningsværker, de mægtige pladser, parker og boulevarder, Seinen med sine pragtfulde broer, det vældige menneskemylder, den rivende trafik og de dejlige fortovscaféer. Fandtes der virkelig en sådan by i en verden, hvor man siger, at intet er fuldkomment.

Vi gled opad og opad i Eiffeltårnet. Verdensbyen lå for vore fødder. Det svimlede for os. Vi gned vore øjne. Så langt øjet rakte: byg-

Den forhenværende Trocaderoplads med Palais de Chaillot, set fra Eiffeltårnet

ninger og atter bygninger. Man pegede og nævnte navne som le palais de Chaillot, l'Arc de Triomphe, Place de l'Étoile, Place de la Concorde, le Grand-Palais, la Basilique du Sacré-Cœur, Notre Dame, og mange, mange andre. Hele byen lignede her oppe fra en kæmpemæssig modelby, en modelby så fantastisk, som kunne den aldrig blive virkelighed. Men, den var virkelighed. Den hed Paris. Vi var i den. Vi var ved at opleve den.

Vi gik på Champs Élysées, medens bilerne fo'r af sted på boulevarden, og et menneskemylder af alle racer og nationaliteter passerede os på fortovet. Vi stod på den imponerende Concordeplads i et mylder af turister og betragtede obeliskens mellem to oplyste springvand, og tankerne gik til den frygtelige revolution, hvor man — ligesom for øvrigt endnu — hadede hinanden og henrettede hinanden, og hvor den afskyelige guillotine stod netop her. Vi sad en dejlig, lun aften på en bænk i Tuilerihaven og nød den fjerne larm fra trafikken på Concordepladsen og de mørke konturer fra træerne og Tuileriernes storslåede bygninger. Vi gik i Pigalles larmende forlystelseskvarter og mellem mere stilfærdige caféer på Montmartre. Vi gik i Loppetorvets teltgader, hvor alt mellem himmel og jord kunne købes. Vi sad på små fortovscaféer og nød storbyens atmosfære og stemning. Vi — ja — vi var kort sagt i Paris, og man kunne blive ved. Meget fortjener en nærmere beskrivelse, men alt skal have en ende — også denne beretning, så jeg vil indskrænke mig til et par indtryk fra besøg i to af Paris' kirker.

Invalidekirken med Napoleons grav. Vi var klar over, at man havde givet ham en hæderlig gravplads, men at den var så storslået og så pragtfuld, det havde vi ikke drømt om. Pragtfuldt udsmykkede kister med Napoleons søn, brødre og Frankrigs store feltherrer omgav Napoleons skønne og enkle marmorkiste, der stod i en mægtig fordybning, på hvis vægge man så indhugget situationer med Napoleon som den store lovgiver, den store dommer, den store feltherre o. s. v. I den smukke kirke så man en mængde krigsfaner og andre minder fra Napoleons krige. »Han var en stor mand«, hviskede folk omkring os. Man fik en slags kvalme

Vi forlader Eiffeltårnet. Billedet giver et indtryk af tårnfodens mægtige dimensioner

og kunne ikke lade være med at ønske, at denne krigsforgudelse ville ophøre, at disse krigsminder ville blive fjernet fra denne kirke og afløst af stille bønner til Gud om at skåne os for den slags store mænd, der planter kors og spreder død og elendighed, og befri os for den flok krigsgale og æresyge napoleonsparalleller, der i dag står i spidsen for verdens nationer. Napoleons grav var storslået, pragtfuld og imponerende. Den havde kun een fejl, en meget, meget væsentlig fejl. Den stod som minde over en af historiens største krigsanstiftere. Vi er angst for krigen, og vi skælver for krigen, men vi forguder, og vi tilbeder dens mænd. Hvor er vi i grunden mærkelige, vi små idioter, der befolker denne ulykkelige verden.

Søndag formiddag overværede vi en del af den højtidelige gudstjeneste i Notre Dame kirken. Man taler og man skriver så meget om Frankrig som gudløshedens og fritænkeriets hjem. Men kom til Notre Dame kirken en søndag formiddag. Kom og se den mægtige kirke stuvende fuld af andægtige franskmænd. Vi så dem højtideligt stænke sig med vievand. Vi så dem med et inderligt og grebet udtryk følge gudstjenesten. Vi så franskmænd tænde et lys for sin helgen for derefter midt i menneskemylderet i domkirken at stå stille med bøjet hoved, bede en lille bøn, gøre korsets tegn og gå langsomt videre. Vi så ham gå til skrifte. Vi så kort sagt franskmænd som en ydmyg og alvorlig kristen. Jeg ved ikke, hvor megen bund der var i alt dette. — »Skuespil«, sagde en dansker hånligt. Måske havde han ret, men hvis det var skuespil, så var det et smukt og gribende skuespil, og det var i høj grad ønskeligt, at menneskene jorden over med samme inderlighed ville opføre den slags skuespil. Det kunne jo være, man efterhånden blev i rollen. Men skuespil eller ikke skuespil — besøget i Notre Dame kirken gjorde et dybt indtryk på mig og forøgede min sympati for det franske folk.

Frankrigsturen blev en oplevelse, og jeg håber med denne skildring at have tegnet et billede af et skønt land med et levende folk og en imponerende hovedstad, for det var vort indtryk af Frankrig.

LEJRSKOLEN PÅ VELLING ØSTERGÅRD 1932—1949

ET TILBAGEBLIK

Af seminarielærer H. J. Hansen

I begyndelsen af 30'erne, da seminarie-loven af 1930 endnu var ung, kom lejrskoletanken og dens realisation til Danmark fra England. Det var seminarielærer Braae-Hansen i Haderslev, som begyndte. Meget snart kom vi med her i Nissum, og siden tog adskillige danske seminarier lejrskolearbejdet op.

I 18 år på rad havde vi hvert år sidst i august måned ca. 8 dages lejrskole på Velling Østergaard i Bryrup sogn 20 km syd for Silkeborg. Min svoger og svigerinde, gdr. *Rasmus Porup* og fru *Gertrud Porup*, lukkede med enestående gæstfrihed og stærk ungdommelig medleven hele hjemmet ude og inde op for os. Vi havde selv vore tanter med og fik lov at erobre køkkenet og kælderen. — I højt ovre i laden sov de unge mænd og på madrasser på stuehusloftet de unge piger. — Næsten hvert år begyndte lejrskolen med grisehyl — en af gårdens grise gav sit liv, for at vi kunne leve. Det, vi fortærede, kunne kun måles med store tal — bare udgiften var liden.

Men hvad gav disse lejrskoleophold os så med videre frem. Lad mig nævne det væsentlige punktmæssigt kortfattet.

1. En sum af skønne og ofte muntre *rejseminder* fra bilture, togture, cykelture — ak, de lange ture i samlet flok fra Velling Østergaard til Nr. Nissum i krigens tid, da cyklerne led af alverdens skrøbeligheder. Den slags hærder og binder sammen. Ingen af os, der var med, glemmer 29. og 30. august 1943.

2. En ny måde at søge *viden* på uden om bøgerne, direkte til kilderne: Naturen (geologi, botanik, zoologi) og historien (Ansø mølle, Vråds Sande, den gamle hærvej, Øm klo-

Fra lejrskolen. Lærer Hansen har fanget et firben

ster, Ry kirke); også tegning flyttede ud i naturen, nu gjaldt det at fange linjer ind under større forhold end i skolestuen.

5. En enestående lejlighed for elever og lærere til at blive *vejset sammen* simpelt hen som mennesker.

4. *Alvor og skæmt* ved aftensædet i gårdens stuer under oplæsning, sketch, samtale, sang, andagter — ofte fornøjelige løjer, når den sidste sang var sunget, og der var sagt godnat.

5. *Hundsøen* blev lejrskolens hjertepunkt og livssymbol: lige skøn i morgendug, i middagssol og om aftenen, når mørket faldt på, og månen stod op, eller regnen silede stille ned — nej, allermest betagende alligevel den næstsidste aften, når *sangen* lød ud over søens stille flade, mens flagermusene gav flyveopvisning, og st. hans-ormene ofte sørgede for små festblus i græsset ved søbredden.

Nu er alt dette et lille stykke dansk skolehistorie, som for Velling Østergaards vedkommende er afsluttet. Men lykkeligtvis lever lejrskolen videre — og på sin gamle egn. Den har fundet en ny ankerplads i Brædstrup, hvor realskolen under skolebestyrer *Frisch-Christensen* (28) og frues ledelse og »De unges hjem« lukker sig op som forud Velling Østergaard. Midtjylland syd for Silkeborg er uden tvivl en af de for en lejrskole rigest udrustede egne i Danmark. Vi siger *tak* for de 18 år på Velling Østergaard og for det første år i Brædstrup og håber på mange gode år fremover.

ÅRET DER SVANDT

Af forstander P. C. Gjelstrup

For seminarierne som helhed har 1950 ikke bragt skelsættende begivenheder. Seminariekommissionen arbejder stadig, og der ventes med spænding på dens betænkning og på, hvad derefter rigsdagen vil sige. Formodentlig vil sløret, i hvert fald hvad angår kommissionen, være løftet, inden næste årsberetning skal skrives.

Mens der ventes, er det jævne arbejde gået sin gang, og herom skal jeg nu som sædvanlig fortælle årbogens læsere lidt.

Undervisningen.

Jeg nævnede i forrige årsberetning, at vi i henhold til den såkaldte bemyndigelseslov havde sat et par forsøg i gang med I klasse 1949. Det gjaldt regning og skr. dansk.

Regning skulle samles i I klasse (5 timer), med afsluttende eksamen ved udgangen af den; modsvarende skulle al geografien ligge i II klasse. Dette forsøg drejer sig ikke om nye metoder eller indholdsmæssige krav, men kun om virkningen af en sådan koncentreret læsning. Vi havde for første gang regning på denne måde sidste sommer, men da forsøget gentages nu i år, venter jeg til næste gang med at fortælle om udfaldet; endnu er erfaringerne for spinkle til, at man kan have en begrundet mening om dette forsøg.

For *stilens* vedkommende betyder forandringen mere af et virkeligt forsøg, idet den skulle afsluttes ved udgangen af II klasse. Det siger sig selv, at der ikke her kan kræves samme modenhed som efter IV klasse. Prøven må i højere grad blive af sproglig art, og der må særlige eksamensopgaver til. Ved den tilstundende eksamen skal denne ordning praktiseres for første gang; det bliver interessant at se resultatet.

I forbindelse med undervisningen må også nævnes en meget nyttig *filmsinstruktion* for IV klasse ved kommunelærer H. Therkildsen fra Statens filmscentral og det sædvanlige *bibliotekskursus* i Lemvig for III kl. ved overbibliotekar frk. Lorentzen samt ikke mindst *II klasses lejrskole i Brædstrup* 19.—25. august. I en lang årrække har lejrskolen været afholdt hos gårdejer Porup på Velling Østergård; med utrættelig interesse og venlighed har hr. og fru Porup gang på gang taget imod den livlige ungdomsskare og derved givet et vigtigt bidrag til seminariets liv, hvad vi skylder dem den allerstørste tak for. Da de nu ikke så sig i stand til at fortsætte lænere, blev lejrskolen flyttet til det nærliggende Brædstrup, hvortil seminariets gamle elev, realskolebestyrer Frisch-Chri-stensen (28) havde indbudt os, hvad vi er ham meget taknemmelige for, så meget mere som lejrskolen her blev lige så vellykket som på det gamle, traditionsrige sted. Samtidig gik ledelsen over fra lærer Hansen til lærer Koch, bistået af lærerne Hansen og Hejbøl.

I november og december var III klasse ude i *vikartjeneste*. Lærermangelen er endnu så stor, at det gik meget let for dem alle at få plads; fra alle sider lød det, at det havde været meget interessant og udviklende sådan at prøve vingerne. Kun skade, at arbejdet i de øvrige fag må lide derunder; herved to måneder er en lang tid at miste.

Eksamen.

Der blev dimitteret 31; de bestod således:

ug ÷ 1, mg ÷ 6, mg 11, mg ÷ 13

Altså over hele linjen, hvad man i gamle dage kaldte 1. karakter.

Til *1ste del* bestod 37 med flg. resultat:

ug ÷ 2, mg ÷ 10, mg 12, mg ÷ 12, g ÷ 10

Til *optagelsesprøven* var anmeldt 45 aspiranter; 42 bestod, hvoraf optoges i I klasse 28; desuden blev optaget 6 realister uden prøve og 1 sydslesviger med prøve fra Jelling.

Elevtallet.

Ved årets slutning lå det således: IV: 35; III: 37; II: 36; I: 35. Ialt 143 eller, når forberedelsesklassens 42 medregnes, ialt 185.

Tallene er talende. De fortæller, at vi arbejder med særdeles store klasser, en belastning såvel for eleverne, der sjæld-

Fra dimissionen 1950. Eksamensbeviser uddeles

nerer får lejlighed til at lade deres lys skinne i timerne, som for lærerne; det kræver en betydelig anspændelse at undervise så store klasser; det gælder i alle fag, særlig i dem med skriftligt arbejde og på specialeholdene. Når lærerrådet alligevel år efter år beslutter at optage så stor en I klasse, skyldes det dels hensynet til de mange skuffede aspiranter, dels vort ønske om at medvirke til at afhjælpe lærermangelen. Men det kan næppe vare mange år, før vi må ned på klasser af mere normal størrelse.

Understøttelser.

I *statsunderstøttelse* uddeltes ialt 78.520 kr., deraf til forberedelsesklassen 9880 kr. I de fire seminarieklasser uddeltes 119 port. på 200 til 1000 kr. samt 78 hele eller halve fripladser, henholdsvis à 350 og 175 kr. Til forb.kl. blev uddelt 27 port. på 200 til 400 kr.; de 18 fik tillige halv friplads.

Af *Gerickes legat* fik 5 hver 200 kr.; flere elever opnåede lån i *Dansk studiefond*, ialt til et beløb af 4900 kr. Seminariets særlige legater blev uddelt med flg. beløb:

Ad. L. Hansens sølvbryllupslegat, 2 port. på hver ...	70,94 kr.
Cand. theol. N. Strøms mindelegat	90,00 kr.
Jubilæumslegatet af 1942, 2 port. på hver	110,00 kr.
Købm. H. Refsgårds mindelegat	204,67 kr.

Foredrag, møder etc.

Som sædvanlig har elevernes forskellige foreninger (Foredragsforeningen, KFUM og K m. fl.) sammen med seminariet arrangeret en række foredragsaftener etc. med tilkaldte kræfter udefra. Følgende er at nævne:

Skoleinspektør Blom Salmonsens: Så bygger vi et folk.
Sekretær i DMS pastor Bernsted: Farvefilmen »Blandt templer og tehaver.«
Hakon Mielche filmen: »I Kolumbus' kølvand.«
Mag. Emil Frederiksen: Ung dansk litteratur.
Friseren A. Bojsen: Frisernes historie og kultur.
Generalsekr. pastor Lykkegård Nielsen: Kristendom i dagligtøj.
Organist, mag. Søren Sørensen: Carl Nielsen.
Oberstløjtn. Otto Olsen: Værnepligt og folkeopdragelse.
Adjunkt Sandfeld: Musikunderholdning og H. C. Andersen's oplæsning.
Lektor Sofie Petersen: En flyvetur til Australien.
Sekretær A. Gammeltoft: KFUM's sociale arbejde.
Sognepræst dr. phil. A. Garboe: Alkoholismen.
Sekretær frk. Esther Svendsen: KFUK møde.
Dr. phil. Gustav Albeck: Storm-Petersen.
Mag. Emil Frederiksen: H. C. Andersen i moderne opfattelse.
Professor Age Bendtzen: De ti bud og tidens moral.

Yderligere var eleverne indbudt til at overvære det års-møde, som Ringkøbing amts historiske forening afholdt her på seminariet d. 26. febr.; ved årsmødet talte lærer Søndergård Jacobsen om Thorvaldsens møder og dr. phil. Hald om »Stednavne i Vestjylland«.

Fester og stævner.

Elevfesten var året før gået i vasken p. gr. af III klasses vikarudsendelse; denne gang klarede III kl. vanskelighederne med bravour, så vi den 15. febr. fik denne betydningsfulde fest; den lededes af Gothfr. Jespersen, og der opførtes Høstrups Eventyr på fodrejsen. Den 4.—5. marts afholdtes her et kristeligt *stævne for nordjyske seminarier* med ca. 110 tilrejsende deltagere, og den følgende weekend samledes fra hele landet *forstanderne med fruer til møde* her på seminariet; begge disse stævner forløb ualmindeligt festligt. *Forårskoncerten* fandt sted 24. marts (gentaget den næste aften), det skulle, hvad ingen dengang kunne vide, blive lærer Nissens sidste. På femårsdagen for Danmarks befrielse samledes de gl. elever, der i hin tid havde været frihedskæmpere her, til et meget smukt og stemningsfuldt stævne i tegnesalen med

dens mange minder fra dengang; på initiativ af stævnets leder, gymnasielærer E. Bækgård, blev ved denne fest grunden lagt til et *5. maj legat* — en meget smuk tanke, som vi ønsker god trivsel. Endelig skoleårets sidste fest, *dimissionen* den 30. juni med hyggelig middag for dimittenderne med deres lærere og pårørende, ialt over 150.

Sommerferien bragte som sædvanlig forskellige *gl. elevstævner*, f. eks. 1925'ernes jubilæumsfest, og Lemvig-egnens nissumitstævne blev holdt i Østre skole 4. juli.

Også efterårssemestret fik sine festlige begivenheder. I september foregik en yderst vellykket *klasseudveksling med Oslo lærerskole*, hvor vi først havde henvend en uges besøg af ca. 20 nordmænd, mens bagefter vor III kl. sammen med lærer Hansen var på genbesøg i Oslo. *Sportsdagen* var henlagt så sent som til 5. okt. og fik derved det held at ramme en solskinsdag i en endeløs regnperiode. Ved *julefesten*, der som sædvanlig var arrangeret af seminariets KFUM og K, skulle biskop Malmstrøm, gennem mange år en god ven af gerningen her, have talt, men blev forhindret af sygdom, hvorfor lærer Hansen trådte til; det er vemodigt at nævne biskoppens navn, idet han nu, da disse linjer skrives, allerede er kaldt bort fra sin rige gerning.

Seminariets lærerkreds.

Den 1. oktober fratrådte lærer *Nissen* for at overtage en stilling som sang- og musikleærer ved Emdrupborg statsseminarium. Vi takker lærer Nissen for dygtigt og ildfuldt virke gennem 16 år; mange hjertelige ønsker følger familien Nissen under de nye forhold. Som efterfølger har bestyrelsen antaget lærer *Tage Ringgård*, Vor Frue ved Roskilde, dim. Jelling 1942. I sommerferien fejrede lærer *Christensen* og *hustru sølvbryllup* og indbød i den anledning kolleger og elever til en smuk fest ved skoleårets begyndelse. Frk. *Ladekær* rejste ved skoleårets slutning på et års orlov til USA, hvor hun virker som gymnastiklærerinde i Providence. Lærer *Søndergård Jacobsen*, V. Skole, tog p. gr. af alder afsked sidste efterår; han efterfulgtes af lærer *M. P. Sørensen*, Lamborg pr. Eg, dim. Nr. Nissum 28. Vi er glade over, at lærer *Søndergård*, der jo er en af de allermest trofaste nissumitter, der findes, bliver i vor kreds, idet han har købt huset efter en anden, om hvem det samme kan siges, frk. R. Nielsen.

Forholdene har medført forskellige vikariater. Frk. *Ladekær*

arbejde i indeværende skoleår udføres af fru *Inger Lilleør*, Lemvig, og frk. *Ellen Jensen*, V. skole, dog at fru *Hejbøl* og lærer *Christensen* har påtaget sig enkelte timer. Et interval mellem de to musiklærere udfyldtes af organist *Naschau*, Ålborg, hvem vi takker for tjenesten.

Andre personalia.

Ved landstingsmand Rasmussen Byskovs død blev en plads ledig i seminariets bestyrelse, men han fik en værdig efterfølger i gårdejer *P. Frandsen*, Nr. Nissum, indvalgt af Indremissions bestyrelse. I juni døde redaktør *Hans Lilholt*, Lemvig; såvel gennem sit blad som på mange andre måder har han vist sig som en forstående og trofast ven af seminariet; derfor fortjener hans navn også at nævnes her.

Og så til slut endnu et navn, en af seminariets og sognets egne. I november bortkaldtes uventet og i ung alder kommunelærer *Ejler Sønderriis*, Helsingør, søn af gdr. S., Dronninggård, dim. herfra 1944. En sjælden god søn, en meget dygtig lærer, en ivrig ungdomsarbejder og en helstøbt kristen — sådan lød hans eftermæle. Han var et smukt eksempel på en elev, der gjorde Nr. Nissum seminarium ære.

25 ÅRS JUBILARERNE

Mettinus M. Bach, f. 12/11 02 i Sebber, Aalborg amt, s. af murer A. Bach. Viet 13/2 1927 i Nr. Nissum kirke til Gertrud Marie Dahl Jensen, d. af landmand Jens D. J., Nr. Nissum. Kursus i husflid. Vikar i Thyborøn, Nr. Halne, Vebber, fast ansat Skovby privatskole og siden 1929 elæ. i Grove pr. Havndal. Forskellige tillidshverv. Svoger til Axel Dahl Jensen (45).

Olaf Bjarnesen, f. 23/4 1901 i Gudum sogn, søn af sognepræst H. P. B., Gudum. Viet 14/6 1930 i Ulfborg kirke til Henriette Ingversen, d. af smedemester Chr. I. Sløjdlærereksamen fra Askov 1923. Årskursus i tegning, flere gymnastikkursus fra Ollerup. — Vinterlærer i Bøvling 1925—28, derefter læ. ved Vejlelfjord Børnehjem; fra 1/4 1930 ansat v. Varde komm. skolevæsen. Medlem af menighedsrådet her fra 1936—49. Kirkeværge fra 1943. Broder til Hj. Bjarnesen (07). Fru Bjarnesen halvdim. (24).

Alfred Svend Christensen, f. 24/2 1890 i Ørre ved Herning, s. af grd. Mikkil Christensen. Død.

Anders Christian Lundgaard Christensen, f. 19/8 1900 i Ørum ved Viborg, s. af maskinfabrikant Chr. C. Viet 15/8 1934 i Vedbæk kirke til Karen Fjord, d. af gartner H. F., Skodsborg. Sløjdlærereksamen 1933. Feriekursus i småsløjd, husflid, gymnastik, svømning. Årskursus 1939—40 i dansk, tysk, engelsk. Fjernkursus 40—41 i tysk. Ansat Th. Langs skoler, Silkeborg, Kalundborg komm. skolevæsen og nu læ. i Klovby pr. Forsinge. Formand f. aftenskolenævnet.

Bertel Marius Christensen, f. 31/10 1904 i Hemmet ved Tarm, s. af gårdejer Andreas Chr. Viet 20/4 1931 til Marry Jensine Andersen, f. 16/1 1906 i Nr. Nebel. El. Bredmose skole, Lendum sogn i Vendsyssel 1/5 1930. Død decbr. 1935.

Elna Christensen, gift Danielsen, f. 10/11 1904 i Grindsted, d. af lærer C. M. Chr., senere Lemvig. Viet 22/7 1930 i Lemvig kirke til nedennævnte Martin Danielsen. Realeksamen; tillægsprøve i engelsk og tysk; årskursus i skolekøkken og ved Statens Lærerhøjskole i dansk og pædagogik; kursus i håndarbejde m. m. Ansat ved Viborg komm. skolevæsen, nu ved Odense komm. skolevæsen. I en periode medl. af hovedbestyrelsen for D. L. F., medlem af bestyrelsen for den lokale lærerkreds m. m. Skrevet en del artikler om pædagogiske og organisatoriske spørgsmål.

Siddende på jorden: Fru Markussen, Fru M. Jensen, Martin Jensen, Otto Jensen.

På skamlen: Fru Kirkegaard, O. Bjarnesen, Frk. Gjelstrup, Forstander Gjelstrup, Fru Christensen, Lærer Christensen, Frk. Porup, Lærer Hansen.

Stående: Niels Nielsen, Fru Nielsen, Aksel Nielsen, Fru V. Jensen, Viggo Jensen, Fru Sønderkær, Sønderkær, Fru Mølgaard, Vilh. Mølgaard, Fru Bach, M. Bach, Fru Maul, J. Maul.

Bagest: Markussen, Fru Bjarnesen, M. Danielsen, Fru Danielsen, Fru Nielsen, Laur. Nielsen, Kamilla Larsen, Fru Mikkelsen, M. E. Mikkelsen, Fru Bach, J. P. Bach.

Rækkerne er nævnt fra venstre mod højre.

Martin Danielsen, f. 9/10 1902 i Asp v. Holstebro; s. af gdr. Kr. D. Viet på årsdagen for dimissionen, 22/7 1930 i Lemvig kirke til ovennævnte Elna Christensen. Tillægsprøve i tysk, engelsk og fransk. Filosofikum. Pædagogisk-psykologisk embedseksamen. 3 årskursus ved Statens Lærerhøjskole. Studierejse til Norge (Dansk-norsk fond), England, Genève og Berlin. Ansat Rudbøl; Viborg komm. skolevæsen, nu Odense (skolepsykolog). Formand for børnehaven, bestyrelsesmedl. af Skolebiblioteksforeningen f. Viborg amt og Ungdomssamvirket smstds. Skrevet en række artikler i aviser og tidsskrifter og holdt en række foredrag i lærerkredse og andetsteds.

Martin Jacobsen, f. 8/1 1903 i Hygum, Sdjl., s. af hmd. Jacob J. — Farmer i Canada.

Anders Otto B. Jensen, f. 18/6 1903 i Romlund, Viborg amt, s. af smedemester Søren J. Viet 30/7 1931 i Gudum til Ingeborg Højbjerg, d. af gdr. Jens Højbjerg, Gudum, død 20/10 1937. Viet 2. gang d. 12/5 1940 i Nykøbing M. til Esther Bundgaard, d. af fouragehandler Jens B., Nykøbing M. Forskellige feriekursus i matematik. Vikar Nr. Nissum v. skole, lærer på Nr. Nissum højskole. Soldat. Vikar i Thisted. Siden 1/8 1927 ansat i Nykøbing M., fra 1/8 1948 som viceinspektør. Medlem af l. m. s. samfundsråd samt af KFUMs bestyrelse; f. t. fmd. for venstre i Nyk. M. og medlem af byrådet siden 1946. Fra septbr. 1949 medlem af bestyrelsen for Nr. Nissum seminarium.

Elise Bach, f. Jensen, f. 18/7 1903 i Skjern, d. af træhdl. N. Jensen, viet i Skjern 1/8 1926 til J. P. Bach (23). Har været ansat ved Albæk skole v. Skjern vinteren 1925—26; vikar i Nr. Bindslev oktober 1949—oktbr. 1950.

Martin Gustav Jensen, f. 24/5 1902 i Engesvang, s. af gdr. Jens K. J., Bjelskov, Bording. Viet 13/4 1927 i Engesvang til Martha Louise Jørgensen, d. af gdr. Jørgen J., Paarup. Kursus i skrivning, f. t. årskursus i psykologi (provinser). Ansat i Agtrup 1/1 1927; 1-læ. i Bjært—Binderup fra 1/11 1932. Fmd. for brugsforeningen »Vesterlykke«, fmd. for Syd-slesvigske udvalg, medl. af Kolding lærerkreds' styrelse og af bestyrelsen for D.M.S. kredsforbundet for Kolding.

Morten Jensen, f. 4/12 1895 i Stadilø, Stadil sogn, Ringkøbing amt, s. af husmand og fisker S. Mogensen. Viet 12/6 1931 i Bøvling kirke til Juline Mikkelsen, d. af P. C. M., Thorsminde. Forskellige mindre kursus. Ansat i Felding biskole, Borris sogn 1925/26 og 26/27. Biskolelærer på Bøvling klit. Enelærer i Hesselbjerg siden 11/11 1929. Medlem af menigheds- og samfundsråd. Broder til nedennævnte Viggo Jensen (25).

Viggo Jensen, f. 26/11 1903 i Stadilø, Stadil sogn, s. af husmand og fisker Søren Mogensen. Viet 19/5 1929 i Sommersted kirke til Karoline Petrea Lyneborg, d. af blikkensl. Edv. L., Sommersted. Organisteksamen Aarhus 1933. Kursus i gymnastik på Ollerup 1929. Desuden kursus i regning, dansk, skrivning, sang og musik. 2-læ. v. Aulum byskole 1/11 1928; 1-læ. ved Hejnsvig skole fra 1/2 1933 og organist v. H. kirke. Fra 1/11 41 1-læ. ved Humlum skole. Fmd. for Humlum menighedsråd og fmd. for fællesrådet for Resen—Humlum kommune; fmd. for Struer og omegns lærerkreds. Broder til Morten Jensen (25).

Jesper Jørgensen, f. 24/8 1899 i Vildbjerg, s. af hmd. Marinus J., Røddinglund, Vildbjerg. Vikar i Birkmose, Vinding sogn. Senere overgået til andet erhverv.

Peder Morten Kjær, f. 18/12 1896 i Fjelsø, s. af gårdejer Thomas K. Viet 3/6 1929 i Tvis til Magda Lauritsen, d. af gdr. Anders L., Gedebo, Tvis. Tillægsprøve i engelsk og dansk skolesløjf. Årskursus i dansk og engelsk samt flere småkursus. Ansat i Ravnsholt skole og Hestlund hovedskole, begge i Bording sogn. — Leder af sognebiblioteket gennem mange år.

Søren Kristensen, f. 20/12 1896 i Bøvling, s. af gdr. Søren Kr., Vilhelmsgård. Viet 27/10 1927 i Bøvling kirke til Kirstine Andersen, d. af gdr. Peter A., Brogård. 2-læ i Odby 1927—31; enelærer v. Aalkjær skole 1931—39; læ. v. Søndbjerg skole fra 1939. Afsked p. gr. af svagelighed fra 28/2 1951. Broder til J. P. Osvang (11) og Hartvig Kristensen (35).

Jens Sønderkær Larsen, f. 11/3 1901 i Assing sogn, Ringkøb. amt, s. af gdr. Jens Vejen L., Kibæk. Viet 1. gang i Give kirke 30/8 1925 til Anna Hansine Christensen, d. af ejerinden af Riis plejehjem, pr. Jellinge, enkefru Sofie Chr. Enkemand i sept. 1933. Viet 2. gang i Grundtvigskirken i København til sygeplejerske Minna Gunhild Husum, d. af fyrbøder Marius H., Randers. Forskellige husflidskursus. Medhjælper på Riis plejehjem til 31/5 34. Vikar i Givskud. Lærer på optagelseshjemmet Stengården, Lyngby; på Vejstrup ungdomsskole; på Flakkebjerg ungdomshjem; førstelærer på Københavns kommunes optagelseshjem »Emdrupgård«; forstander for Randers optagelseshjem; forstander for fredeshjemmet »Kjærgård« pr. Bramminge; nu forstander for Bustrup optagelseshjem pr. Brodal.

Kamilla Marie Larsen, f. 19/6 1690 i Gislum i Himmerland, d. af baneform. P. L., Vildbjerg, og søster til Karl Larsen (24). Vikar i Ljørring v. Aulum. V.l.i. i Ansager 1925—29, siden 1930 l.i. ved Den kgl. Døvstummeskole i Nyborg, tilsynsførende ved Døvstummeskolens plejehjem.

Søren Lind, f. 22/2 1904 i Gudum v. Lemvig, s. af malerm. M. P. L., Lemvig (nu København). Viet 25/7 48 i Tranebjerg, Samsø, til Inga Sørensens, d. af Marinus S., Voldsted, Ellidshøj. Årskursus på Statens Lærerehøjskole. 2-læ. i Hørdum, Thy, 1928—47; ene-læ. i Voldsted pr. Ellidshøj fra 1947. Udgivet to digtsamlinger: »Livet er drivende Dufte« (fås hos forfatteren) og »Flygtige Sange« (Frede og L. C. Lauritsens forlag, Aalborg). Fætter til C. Lind (24).

Niels Vestergaard Markussen, f. 3/1 1902 i Rær pr. Thisted, s. af gdr. Niels Larsen M., Rær. Viet 20/8 1936 i Tørslev kirke til Rigmore Eisensee, d. af gartner Johs. E., Fuglebjerg. Sløjdlærereksamen 1941. Flere husflidskursus. Ansat ved Håndværkerhøjskolen i Haslev 1925/26 og 26/27. Derefter lærer i Benløse, Sneslev, og nu Selde skole, pr. Røsløv. Næstformand og kasserer for menighedsrådet i Førslev. Fætter til Johanne Fuglebak (1913).

Jacob E. Eriksen Maul, f. 5/2 1904 i Ilskov, s. af gdr. Johan Eriksen M. Viet 24/5 1931 i Timring til Else Marie Buur Vesterager, d. af sognefoged Chr. V., Timring. Gymnastikkursus i Ollerup, kursus i sang og musik på Musikkonservatoriet i Aarhus, forsk. mindre kursus. Vikar i Højmark 1925—26. Lærer v. Tiphede ndr. skole 1927—31, Vindum byskole 1931—50, Gullestrup skole pr. Herning fra 1950. Tidligere formand for Bjerringbro—Langå lærerkreds (78). I bestyrelsen f. Bjerringbro realskole, fmd. f. Kr. Lytterforening i Vindum.

Magnus Engelst Mikkelsen, f. 27/11 1903 på Fur; s. af boelsmand Niels E. M. Viet 20/10 1934 i Skovlænge kirke til Kirstine Larsen, d. af gdr. Anders L., Hørve Lammefjord (dim. fra Femmers seminarium 1925). Sløjdlærereksamen fra Askov 1928, Københ. 1929. Årskursus 1932, 1946 og 1947. Fag: engelsk I, II og III, tysk II, dansk, geografi, botanik, geologi, religion. Provinskursus 1944-46: tysk I, 1950-51 dansk. Fjernstudium 1933/34 og 1934/35. Desuden en række korte kursus i forskellige fag. Ansættelser: Haslev højskole, Nykøbing M. komm. skolevæsen, Ølgod efterskole 1925-29, Nakskov komm. skolevæsen 1929-48, Slagelse komm. gymnasium siden 1947. F. t. intet tillidshverv. Tidligere bestyrelsesmedlem for Nakskov KFUM, bestyrelsesmedlem og kasserer i Nakskov kommunelærerforening og D. u. I., Lolland-Falsters kreds, samt bestyrelsesmedlem og kredsformand i Nakskov soc.-dem. forening.

Albert Georg Nielsen, f. 20/6 1902 i Agger på Thy, s. af afd. arbm. Jens P. N. Udvandret til U. S. A., hvor han vist virker som bygningsingeniør.

Laurits Nielsen, f. 7/8 1899 i Tvis, Ringkøbing amt, s. af landmand Th. N. Viet 10/8 1928 i Vallensbæk til Ester Frandsen, d. af nu afdøde lærer Jens L. F. (dim. N. N. 1902), Vallensbæk. Årskursus på Statens Lærerhøjskole 1935-36 (dansk, engelsk og tysk), provinsårskursus 1947-49 i engelsk. Flere feriekursus. Ansat Rønde højskole 1925-26, Trandum skole 1926-30, derefter i Tjørring pr. Herning. Medlem af bestyrelsen for 107. lærerkreds, kirkeværge og næstformd. i Tjørring menighedsråd, medl. af bestyrelsen for Centralforeningen af sygekasser i Ringkøbing amt. Studierejse til England i 1948. Broder til Martin Nielsen (17), Resen.

Niels Nielsen, f. 29/3 1901 i Hedensted, s. af gdr. Jens P. N. Viet 24/2 1933 i København til Louise Christensen, d. af skomagerm. I. C. Chr., Holstebro. Ansat i Kbh., Aarestrup, Limskov, Hesselbo og Rousthøje.

Søren Theilade Maigaard Nielsen, f. 8/7 1903 i Truust, Tvilum pr. Faarvang, s. af teglværksejer Just Chr. N. og hustru Ingeborg Maigaard. Viet 11/11 1928 i Borbjerg pr. Holstebro til Marie Katharine Mundbjerg, d. af mølleriejer Niels M., Bovbjerg mølle. Sløjdlærereksamen 1938. Årskursus 1930-31 i dansk, historie, samfundslære, svensk. Sløjdkursus og husflidskursus. Andenlærer i Borbjerg v. Holstebro 1925-29. Enelærer i Skalstrup pr. Vemb 1929-40. Førstelærer i Ny Sogn pr. Ringkøbing amt. Kasserer i amtsbestyrelsen for husflidsforeninger i Ringkøbing amt. Broder til Thomas Chr. Maigaard N. (31) og til Ane Kirstine Maigaard N. (33).

Thomas Sølbeck, f. 19/1 1898 i Vodderbro, Roager sogn, Sønderjyll., s. af husmd. Emil S. Viet 1938 til frk. Wismar, Højer. Vikar i Sdr. Højegum, Sdjl. Førstelærer i Højer. Død febr. 1947. Th. S. var en tid medl. af Højer sogneråd, leder af biblioteket, og gjorde, efter en klassekammerats udsagn, et stort arbejde både i og uden for skolen i Højer.

Eleonora Christine Magdalene Yde, f. 16/4 1903 i Lemvig, d. af partikulier Lars M. Yde, Nr. Nissum. Vikar v. Nr. Nissum v. skole 1925-26, li. ved en privatskole i Stege 1926-29; derefter i Viborg (Søndermarks-skolen). Død 12/6 1949.

Bageste række fra venstre: Holger Solskov Andreasen, Svend Erik Nielsen, Anton Jensen Riis, Jens Kr. Hedegård, Chr. Richardt Jespersen, Ejnar Madsen, Erik Stenbak Larsen, Mads Kr. Kristiansen, Jens Kr. Markussen, Poul Gade Mortensen, Stig Holdgård, Aksel Chr. Andersen, Helge P. Ramskov Laursen, Orla Sørensen, Poul Busk Jensen.

Midterste række stående fra venstre: førstelærer Moesgård, fru pastor Nielsen, pastor Nielsen, fru Moesgård, seminarie- lærer Christensen, fru Christensen, Petra Lauridsen, Sidsel Lund, Maren Kirstine Kristensen, Helen Marie Domskov, Ane Voldborg Roesgård, Ellen Roesgård, Anna Eriksen Lundberg, Minna Brandt Livbjerg, Helga Duggård Stokholm, Gudrun Hauge Nielsen, Anna Margrethe Ingemann Pedersen, Jens Kr. Pedersen, Valdemar Olesen, Jens Kr. Jensen, Sigfred Martin Riis, Axel Ravn, seminarielærer Nissen, lærer Porup, seminarielærer Hansen.

Forreste række siddende fra venstre: førstelærer Søndergård Jacobsen, frk. Jensen, seminarielærer Hejbøl, fru Hejbøl, statskonsulent Andreasen, frk. Gjelstrup, fru Andreasen, forstander Gjelstrup, fru Eriksen, seminarielærer Eriksen, lærer- inde frk. Larsen, fru Koch, seminarielærer Koch, fru Nissen.

DIMITTENDERNE 1950

Andersen, Aksel Christian, f. 7/12 1924 i Glæsborg, Randers amt. S. af gårdejer S. M. A., Laen pr. Glæsborg. Hovedkar. mg ÷ (6,44). Ansæt i Husum.

Andreasen, Holger Solskov, f. 25/8 1928 i Harboøre. S. af sognepræst A. A. Hovedkar. mg ÷ (6,50). Realeksamen.

Donskov, Helen Marie, f. 13/9 1928 i Feldballe, Randers amt. D. af mejeribestyrer D., Skaarup pr. Feldballe. Hovedkar. mg + (7,48). Præliminæreksamen.

Hedegaard, Jens Kristian, f. 2/7 1925 i Grønbæk, Viborg amt. S. af gårdejer A. M. V. H., Riis, Grønbæk. Hovedkar. mg (6,68).

Holdgaard, Stig, f. 20/9 1927 i Tørring, Skanderborg amt. S. af lærer K. J. H., Hundborg pr. Sjørring, Thy. Hovedkar. mg ÷ (6,32). Ansæt i Thyborøn.

Jensen, Jens Kristian, f. 14/9 1920 i Feldballe, Randers amt. S. af husmand J. J., Kejlstrup pr. Feldballe. Hovedkar. mg ÷ (6,08).

Jensen, Poul Busk, f. 19/11 1925 i Langaa. S. af savsk. M. J., Langaa. Hovedkar. mg ÷ (6,11).

Jespersen, Chr. Richardt, f. 3/5 1916 i Sunds, Ringkøbing amt. S. af husmand M. J., Flerning. Hovedkar. mg (6,88).

Kristensen, Maren Kirstine, f. 21/3 1926 i Gudum, Ringkøbing amt. D. af grd. P. Fuglsang K., Gudum. Hovedkar. mg (6,93). Ansæt i Ikast.

Kristiansen, Mads Kristian, f. 28/3 1928 i Visby, Thisted amt. S. af toldopsynsmand J. A. K., Visby. Hovedkar. mg ÷ (6,55). Realeksamen. Soldat.

Larsen, Erik Stenbak, f. 30/1 1927 i Mariager landsogn. S. af uddeler L. C. L., V. Tørslev. Hovedkar. mg ÷ (6,14). Realeksamen.

Lauridsen, Petra Theodora, f. 20/1 1929 i Nordby, Fanø. D. af husmand A. M. L., Nordby. Hovedkar. mg ÷ (6,35). Realeksamen. Ansæt i Vejen.

Laursen, Helge Ramskov, f. 3/12 1926 i Haderup, Ringkøbing amt. S. af afd. urmager K. M. L., Feldborg, Haderup. Hovedkar. mg (6,94).

Livbjerg, Minna Brandt, f. 26/7 1925 i Fousing, Ringkøb. amt. D. af førstelærer J. B. L., Aulum. Hovedkar. mg + (7,32). Ansæt i Aarhus.

Lund, Sidsel, f. 24/6 1926 i Sejerslev, Mors. D. af afd. husejer S. P. L., Sejerslev pr. Nykøbing M. Hovedkar. mg (6,68). Ansat i Svaneke.

Lundberg, Anna Eriksen, f. 16/4 1927 i Fredsø, Mors. D. af skomager V. L., Fredsø pr. Vils. Hovedkar. mg (7,10). Nysproglig student.

Madsen, Ejnar, f. 22/7 1926 i Hjerm, Ringk. amt. S. af rentier J. E. M., Nr. Nissum. Hovedkar. mg+ (7,17).

Markussen, Jens Kristian f. 13/8 1927 i Aulum, Ringk. amt. S. af gårdejer J. J. M., Haunstrup pr. Herning. Hovedkar. mg+ (6,25).

Mortensen, Poul Gade, f. 1/2 1927 i Hundborg, Thisted amt. S. af statshusmand I. M., Hundborg pr. Sjørring. Hovedkar. mg+ (6,52). Ansat ved Aalestrup realskole.

Nielsen, Gudrun Hauge, f. 7/7 1927 i Nr. Nissum. D. af sognepræst N. O. N., Nr. Nissum. Hovedkar. mg+ (7,17). Studentereksamen 1946. Gift N. Hilligsøe (1948). Ansat ved Bjerringbro kommuneskole.

Nielsen, Svend Erik, f. 30/3 1926 i Hjerm, Ringkøb. amt. S. af afd. husmand A. N. Hovedkar. mg (6,75). Aspirant i Handbjerg.

Olesen, Valdemar, f. 28/5 1928 i Sdr. Vium, Ringk. amt. S. af gård-ejer N. K. O. Hovedkar. mg+ (7,18). Asp. i Hemmet.

Pedersen, Anna Margrethe Ingemann, f. i Bramminge, Ribe amt. D. af indremissionær J. I. P., Skive. Hovedkar. mg+ (6,64). Realeksamen. Gift med Knud Moesgaard Pedersen (49). Ansat i Flensborg.

Pedersen, Jens Kristian, f. 4/4 1925 i Ølby, Ringk. amt. S. af gård-ejer P. M. N. P., Ølby pr. Struer. Hovedkar. mg+ (6,36).

Ravn, Axel, f. 12/5 1921 i Sdr. Bjært, Vejle amt. S. af gårdejer O. J. R., Binderup Strand, Dalager. Hovedkar. mg (6,70). Ansat i Tønning.

Riis Anton Jensen, f. 2/10 1926 i Gudum, Ringk. amt. S. af boelsmand J. M. R., Ejsing pr. Vinderup. Hovedkar. mg (6,83). Præliminær-eksamen.

Riis, Sigfred Martin, f. 9/4 1922 i Hvidbjerg, Thisted amt. S. af fhv. gårdejer N. P. N. R., Hvidbjerg. Hovedkar. mg (7,00).

Roesgaard, Ane Voldborg f. 24/3 1924 i Fur sogn, Viborg amt. D. af sognepræst P. A. A. R., Tørring pr. Lemvig. Hovedkar. mg+ (7,19). Realeksamen. Ansat som asp. i Auning.

Roesgaard, Ellen, f. 8/3 1927 i Fur sogn, søster til ovennævnte. Hovedkar. mg (7,15). Ansat ved Hvidbjerg realskole, Thy.

Stokholm, Helga Dusgaard, f. 3/3 1924 i Fabjerg, Ringk. amt. D. af afd. gårdejer K. M. S., Ørevejle, Fabjerg. Hovedkar. mg+ (6,32). Ansat som asp. i Humlum.

Sørensen, Orla, f. 23/6 1928 i Langaa, Viborg amt. S. af manufakturhandler O. A. N. S., Langaa. Hovedkar. ug+ (7,55). Realeks. Soldat.

AF ÅRETS DAGBOG

(ved Søndergaard Jacobsen (06), væsentligst efter »Dæmring«)

Ansættelse

- 13 J. M. Tjørnild, Thyborøn, 1. læ. i Askov.
 — Aage Jensen, Vildbjerg, skoleinsp. s. st.
- 20 L. M. Mulvad, Hove, 1. læ. i Jannerup, Thy.
- 22 Kr. P. Hansen, Annerup, 1. læ. i Nr. Felding.
- 23 Astrid Andersen, Karlebo, li. i Melby v. Frederiksværk.
- 25 N. V. Markussen, Sneslev, 1. læ. i Selde, Salling.
 — Jac. E. Maul, Vindum, enelæ. i Gullestrup v. Herning.
- 26 Th. Thise Tøgersen, Haverslev, 1. læ. i Ryde v. Vinderup.
- 27 Sv. Sørensen, Sjølborg, 1. læ. i Donslund.
- 28 M. E. Fischer elæ. i Støttrup.
- 29 Vagn Poulsen, Askø, læ. i Hundstrup.
 — P. Hedager Mortensen, Ho, 1. læ. i Bylderup, Sdjf.
- 31 Martin Larsen, Astrup, elæ. i Kgs. Tisted.
- 32 V. Agerschou Andersen, Svanke, insp. i Varde.
 — Magnus J. Jensen, Feldingbjerg, elæ. i Kollemorten.
 — C. Kynde, Ulfborg, elæ. i Korshavn sk., Avernakø.
- 33 S. K. Munk Kristensen, Hundested, viceinsp. s. st.
 — Agnes Vestergaard, Bøvingbjerg, li. i Hedensted.
- 35 Johs. G. Bendtsen, Skjern, kml. i Slagelse.
 — J. O. B. Østergaard, Magstrup, 1. læ. i Oldrup v. Odder.
- 36 Kr. M. Hansen, Kristrup, 1. læ. i Guldbjerg.
 — Eske Nielsen, Odder, viceinsp. s. st.
 — P. Rs. Pedersen, Ommel, 1. læ. s. st.
 — Edith Rendtorff li. i Helsingør.
- 37 M. Ramskov Andersen, Viborg, kml. i Lemvig.
- 38 Johs. Madsen, Mellerup, 1. læ. i Refsvindinge.
- 39 Aage B. Jessen, Langaa, læ. i Aalestrup.
 — Johs. Linderoth, Aarhus, kml. i Aabyhøj.
 — Anna B. Madsen (f. Wendelbo), Humlum, li. i St. Sjørup.
 — K. A. Thaaсти, Søholt, 1. læ. i Blænstrup—Gerlev, J.
- 40 Elna K. Andersen (f. Petersen), Grynderup, li. i Mejlbj.
 — Poul Sørensen enelæ. i Bjerregaard v. Ringkøbing.
 — P. Dybdahl 1. læ. i Brandstrup.
 — Charles Sloth, Skive, læ. i Fjerritslev.
- 41 Margrethe Christensen, Lundum, li. i Hadsten.
 — Kr. Schriver, Lemvig, 1. læ. i Sulsted.
- 42 K. V. Jensen, Silkeborg, semlæ. i Tønder.
 — H. Kongsgaard, Fjaltring, læ. i Braarup v. Skive.
 — K. E. Veileborg, Odense, kml. i Gladsakse.
 — E. Olesen, Busk, kml. i Struer.
 — H. Boe, Aarhus, læ. ved Silkeborg Sem.s øvelsesskole.
- 43 Nic. Larsen kml. i Gentofte.

- 44 E. Munksgaard, Fole, læ. i Nordby, Fanø.
— Johs. Lovmand asp. i læemb., Herborg.
- 45 Kaj H. Petersen, Viby, kml. s. st.
- 46 H. A. Bjørnslev Andersen kml. i Gentofto.
— Jac. Corydon-Petersen, Tallerup.
— H. Plet, Nakskov, elæ. i Jeksen.
— Knud Hansen, Rønde, kml. i Aalborg.
— J. Moesgaard Petersen, Esbjerg, kml. s. st.
— Karl Uhre kml. i Fredericia.
- 47 Helen Jørgensen li. i Hamme- rum.
— E. Frostholm, Barslev, li. i Hundborg.
— Frands Madsen kml. i Thisted.
— N. K. Kristensen, Jels, elæ. i Gerskov.
— P. Nabe Nielsen 1. læ. i Skoven.
— Osc. Stentoft kml. i Vorup.
— Henry Riis, Viborg, elæ. i Fel- dingbjerg.
- 48 Chr. Em. Christensen, Torslev, 1. læ. i Hjeds.
— G. Høegmark tml. i Kolding.
— A. Kornthved kml. i Køge.
— Synnøve L. Jørgensen (f. Olsson) kml. i Esbjerg.
— N. Chr. Mølgaard, Struer, tml. i Hvidovre.
— Johs. Møller læ. i Agerbæk.
— N. Stenbæk Jensen, Herning, kml. i Skjern.
— Th. Søe læ. v. Seligmans real- skole, Vejle.
- 49 Ruth Meldgaard Andersen li. i Roager.
— Tove Krusegaard Jørgensen til. i Helsingø.
— Th. Kristiansen læ. i St. Andst.
— Kr. Østerby læ. i Udbyover v. Havndal.
— Villy Ajstrup, Aalborg, læ. i Thorsager.
- 06 J. Uhrbrand Villesen, Viby 31/8.
— J. Søndergaard Jacobsen, Nr. Nisum 30/9.
— J. J. Præstholm, Kvissel 31/12.
- 07 Aksel F. O. Bjerre, V. Jølby 31/8.
- 08 P. Poulsen Pedersen, Pindstrup.
- 09 Alfred Larsen, Smørum 31/5.
— R. C. S. Kjersgaard, Sdr. Onsild 31/3.
— A. C. Thøgersen, Gudme 31/10.
- 10 L. Emil Christensen, Varde 31/3.
- 11 J. P. Osvang, Vejle 30/9.
- 17 Kristen Mikkelsen, Fjelsted, Sindal 30/6.
- 18 Idus Heidemann, Sillerslev, Mors 31/10.

Døde

- 96 P. Nørskov Lauritsen, Viborg, tidl. Hjerm.
- 00 Joh. Kr. Sulkjær, Studsgaard.
- 05 O. M. Ovesens hustru Else Kir- stine, Vadum.
- 09 Alfred Larsen, tidl. Smørum, begr. 11/11.
- 12 N. P. Knudsen, Kroghøj.
- 19 A. Harbo Andersen, Odder.
- 44 Ejler Sønderiis, Helsingør.

Bryllup

- 42 Johs. Tanghøj.
- 43 Anton Ravn.
- 45 Pauli Kidmose 26/5.
- 48 Per Thrane Hansen og Elisabeth Lund, Nr. Nisum.
— Synnøve Lien Olsson og kml. Alfred Jørgensen, Esbjerg 6/4.

Andet

- 13 Provst P. B. Gadegaard, Tarm, fmd. for Kirkeligt Forbund.
- 17 Chr. M. Christensen udg. »En Stjerne i Natten.«
— P. Munk-Poulsen genvalgt til borgmester i Herning.
- 21 V. Villesen og hustru hjem fra Sudan.

Afskedigelser

- 03 C. Kaas Ishøj, Nr. Vorupør 30/4.
— Skoleinsp. Carl P. Kvistborg, Struer 31/7.

1950

CHRISTENSENS BOKTRYKKERT STRUER

74
Kirsten Hillvej 16
17. Etage 2. Nørst. Christensen
Copenhagen